

DE TOTA LA VIDA

TONI VALL

Periodista
@tonivall

“Santa Agripina la tenen?”, “Doncs no, però l’hi podem fabricar si ho desitja”. Aquesta és una escena inspirada en la realitat que cada dia s’esdevé a l’Estamperia San José del carrer dels Boters, a dues passes de la catedral de Barcelona, segurament l’únic comerç especialitzat en religió que subsisteix a Barcelona.

El Francesc i l’Antoni Casals regenten el negoci que van fundar els seus avis el 1919. L’àvia era argentina, d’aquí el nom de San José, un barri de Buenos Aires. Són la tercera generació d’una nissaga familiar que, sense pertànyer a l’Església, podria fer una tesi doctoral sobre la història de la fe a la ciutat de Barcelona. De fet, el Francesc ens confessa que li està donant voltes a un llibre per recollir els grapats d’històries interessants que custòdia la seva memòria. Estampes, rosaris i medalles són els productes que tenen més sortida a la botiga, però l’Estamperia San José no només és allò que es veu a simple vista.

•
Pioners a internet, poden enviar imatges de verges, calzes, custòdies, patenes i roba de litúrgia a tot el món
•

Van ser pioners visionaris a l’hora de detectar el potencial impressionant d’internet. Tenen pàgina web des del 1998 i venen a tot el món. Per tot Europa, esclar, però també a l’Àsia i l’Àfrica: el Japó, Corea del Sud, Austràlia, els Estats Units... Poden enviar imatges de verges, però també calzes, custòdies, patenes, roba de litúrgia... Ens permeten entrar al pis de dalt, reservat per als mossens que desitgen canviar els hàbits litúrgics i les congregacions que volen renovar l’aixovar de la missa. Producció artesanal costosa – una custòdia de qualitat pot valer 1.000 euros – que ha de suportar una salvatge competència cibernètica.

AUTÒCTONS, TURISTES I L’ESGLÉSIA

“Nosaltres tenim oferta per a tothom. Pensa que hi ha parròquies que disposen de molt pocs recursos i a les quals també volem oferir servei”. La venda a la botiga és, aproximadament, un 50% de clientela autòctona, entre el 30% i el 40% turisme i un 10% de l’Església: parròquies, tanatoris, geriàtrics, etc. També catedralers que fan comandes més a l’engròs: “Envieu-nos 200 rosaris, si us plau”.

“SANTA AGRIPINA LA TENEN?”

FOTOS: FRANCESC MELCION

Reflexió fonamental: “La gent es pensa que només devem tenir clients d’edat avançada que van a missa cada diumenge”. I no és així. Hi ha molta clientela jove de diversos perfils. Aquell que vol un regal per a l’àvia –això ja va de baixada–; els joves creients que volen un objecte no arcaic per poder reforçar el seu sentiment; i també aquelles persones –un perfil molt curiós aguditzat en temps de la pandèmia de la covid– que es confessen no creients, però “per si de cas” compren una estampa o una medalla com a amulet protector.

“AQUÍ NO VENEM MIRACLES”

Els clàssics? Doncs sant Benet i sant Pancraç –el protector de la salut i de la feina–, sant Cristòfol –per portar-lo al cotxe–, la Mare de Déu de Montserrat, sant Antoni, sant Judes Tadeu i la Mare de Déu del Carme. Ah! I santa Rita, patrona dels impossibles. “Aquí no venem miracles”, exclama l’Antoni, “Però sabem escoltar, quasi com confessors i psicòlegs; i no juguem amb la gent ni ens n’aprofitem”, recalca.

Fapocs dies van estar una hora de relloige atenent i escoltant les cabòries d’una clienta. “No compris aquesta peça de fusta per portar-la al cementiri, compra aquesta altra que és més bara-

•
La botiga es va reformar el 1991, però es van conservar els aparadors i la façana, que són patrimoni de la ciutat
•

ta i et durarà molt més”. “Qui compra una medalla de sant Benet és perquè li funciona, no en tinguis cap dubte, eh?” No és un tema de superstició, ho tenen clar. Hi ha persones que únicament creuen en els àngels, però no en els sants, i compren un sant Miquel perquè els in oculi confort. L’assessorament precís i saber escoltar és una part essencial de la feina. Han servit *attrezzo* per a films com *Marlowe*, amb Liam Neeson, i per al *Crims* de TV3: “Home! Si l’assassí era un equatorià que tenia un altar a casa seva, no t’emportis la *Virgen del Rocío*!”

La botiga va experimentar una reforma integral l’any 1991, ja que s’havia degradat molt. Els aparadors i la façana de fusta es van conservar i protegir, i avui són patrimoni de la ciutat. Molts turistes entren, miren i marxen sense comprar res, però, en canvi, n’hi ha que s’enduen un detall quasi com a *souvenir*: un clauer, un imant, una estampa, una figura del pessebre... Són quatre treballadors i reben l’ajuda dels fills del Francesc i l’Antoni. “Si volen seguir el negoci serà fantàstic, si no, ja veurem què passa”, conclouen.

L’Estamperia San José subsisteix a tocar de la catedral com a comerç especialitzat en temàtica religiosa